

LES PARAULES NO SE LES POT ENDUR EL VENT

El dia de la Immaculada, en el Punt Avui, en la sessió “Raça Humana”, la periodista Sara Muñoz, va escriure aquest encapçalament: “*Les paraules no se les pot endur el vent*”. Era un record dels valors que els seus pares van procurar transmetre-li. En recordava dos especialment: “*el de la puntualitat i el de la paraula donada*”. Pel que fa al valor la paraula, diu: “*Pertanyo al grup dels qui donen a la paraula el mateix valor que a una acta notarial*”. A qui li dic: “*et dono la meua paraula*” pot comptar que farà tot el que estigui a les meves mans per no fallar-li...Al món hauria d'existir una llista amb les persones que donen un valor fonamental a la paraula donada i una altre amb els que en prescindeixen. Maquiavel, a *El Príncep*, ja recomanava incomplir la paraula donada quan fos necessari...actualment, la paraula donada és una moneda devaluada... les paraules haurien de tenir una força que ni un temporal les pogués arrossegar.

El text de l'evangeli de sant Lluç que ens presenta el misteri de Jesús i del seu naixement en un llenguatge profundament espiritual i religiós, però també molt humà i molt proper, va desvetllar en sant Francesc, cap als finals de la seva vida, el desig i la necessitat i d'expressar-ho en un Pessebre humà, el Pessebre de Greccio. D'això, ara, com sabeu, en celebrem ara 800 anys, i de moltes maneres se'ns invita a viure-ho i a celebrar-ho el Nadal d'aquest any. Tomàs de Celano, en la primera vida de sant Francesc,

ens diu: “*Arribà el dia de l'alegria, el temps de l'exultança! Foren invitats d'ací i d'allà, homes i dones de tota la rodalia, portant contents espelmes i teies...per a il·luminar aquella nit que amb el seu Estel guspirejà tots els temps... Greccio esdevé com una nova Betlem. Francesc roman dret davant el pessebre, delirós i estàtic, amarat d'un goig inefable... el sant canta amb veu sonora l'evangeli...*” (TC,84).

Per Nadal també es llegeix el pròleg de l'evangeli de sant Joan. Un text, que abans de la reforma litúrgica del Concili Vaticà II, es llegia, en llatí, al final de la missa, de manera ràpida i rutinària, i totalment fora de context. Recordem que l'Evangelí de sant Joan és una de les obres més profundes del Nou Testament. El pròleg és un himne que presenta Jesucrist en una relació de plena íntimitat amb Déu i en el marc solemne de l'univers

creat. Només al final del pròleg es diu clarament que *la Paraula* és Jesucrist: “*però la gràcia i la veritat han vingut per Jesucrist*” (v.17). El text comença: “*Al principi existia la Paraula. La Paraula estava en Déu i la Paraula era Déu*”. Entrada majestuosa, que ens situa al començament en la proximitat de Déu, s'anirà aclarint al llarg de l'evangeli. *El qui és la Paraula té a veure amb la realitat creada. Més encara, “Existia la llum veritable, la que, en venir al món, il·lumina tots els homes”*.

En el pessebre contemplem la humanitat de Jesús, acompanyat de Maria i de Josep, entre el bou i la mula, amb els pastors que venen a adorar, precedits pels àngels que canten “*Glòria a*

**COMUNITAT CRISTIANA
CAPUTXINS de SARRIÀ**

Déu dalt del cel, Pau als homes que Ell estima”, i posteriorment vindran els mags d’Orient, precedits per l’Estel, que oferiran a Jesús els seus presents. Aquesta dimensió tan pròxima i tan humana de Jesús en el pessebre, també ha d’anar acompanyada per una aprofundida visió espiritual i teològica de la “Paraula encarnada, del Verb fet Home” que ens ofereix l’evangelista sant Joan. Ho cantem a l’Advent, amb música de Mn. Albert Taulé : ”Paraula que fou llum el primer dia, i en boca dels profetes fou sentit i clam i compromís que denuncia, vindrà a esquinçar la nit” / Paraula, que no essent paraula vana, és carn de nostra carn, i sang de sang, i plora amb plor d’infant i és veu humana: pastat de nostra sang”.

La Paraula humana, tal com diu la Sara Muñoz, tan poc valorada, “se l’hi hauria de donar un valor com d’un acte notarial “, “les paraules haurien de tenir una força que ni un temporal les pogués arrossegar”. Hem de saber viure aquest Nadal, el del 800 anys del Pessebre de Greccio, amb la intensitat espiritual i humana que ho va viure, amb la llum i la inspiració de l’evangeli, sant Francesc. Un temps per recuperar el valor de la Paraula humana, i per acollir, com un do, “la Paraula de Déu, feta carn”, i viscuda en el pessebre, i endinsar-nos en el misteri de la “Paraula que existia des del principi, estava en Déu i era Déu”

Bones festes i Bon Nadal,

fr. Enric Castells i Mas, caputxí

Agenda

Celebració penitencial d’Advent—19 de desembre, 19.30h

Vigília de Nadal—24 de desembre

Missa del Pollet, 19h

Missa del Gall, 22h

Els dies de **Nadal i Cap d’Any** hi haurà missa a les 12h substituint les habituals de 11.30h i 12.30h.

La Verge besa i agombola,
canta que canta, el Fill diví.
És molt tard. La nit s’escola
i el bon Jesús no pot dormir.

Josep ho veu, i bé endevina
ço que desvetlla l’Infantó.
“Tanqueu els ulls, Verge i Regina,
que omplen de llum el recambró”.

Ella somriu. Clou les parpelles...
Jesús s’adorm a poc a poc.
D’enllà del cel, unes estrelles
ho han espiat i es fan l’ullet.

Fra Venanci d’Arenys de Mar

Les celebracions de Nadal ja han començat. Aquesta setmana la catequesi ha fet la seva celebració, amb els infants vestits de figures del pessebre i representant diverses escenes nadal·lenques en base a pintures famoses. I el bloc Y de PACCS ha organitzat el Sopar de la Fam sobre el tema de les Infeccions de Transmissió Sexual, amb molta assistència de gent.

